

følgelig maatte forhøjes. Det vilde heller ikke være nogen Beparelse for Samfundet, thi Samfundet vilde komme til at bære Byrderne paa anden Maade, ikke efter Principet Hjælp til Selvhjælp, men som en fuldstændig Understøttelse. Derfor vil jeg haabe, at naar Sygekasseloven næste Aar kommer til Revision, man da vil fastholde det i Sygekasseloven af 1915 fastsatte Statstilskud.

I sin Indstilling angaaende denne Sag udtalte Sygekassenævnet, at Nævnet kunde nok ønske forskellige Ændringer, uden at det dog nævnte disse. Jeg vil rette den Henstilling til Ministeren, at der rettes enkelte Ting i Loven, naar den forelægges til Revision, og jeg skal nævne et Par Punkter, hvor jeg kunde ønske Ændringer. Jeg mener for det første, at vi bør have en mere rationel Ordning af Kørselsforholdene. Jeg skal paa dette Tidspunkt ikke komme nærmere ind herpaa, men blot nævne, at Indenrigsminister Berg, da han i 1921 forelagde Sygekasselovforslaget, fremhævede dette i de Lovforslaget ledsagende Bemærkninger, men den Gang ønskede man ikke at tage Sagen op. Jeg vil haabe, at dette Spørgsmaal nu maa blive taget op. Ligeledes kunde jeg ønske Ret for Sygekasserne til at frigøre sig for Pligten til at yde fri Lægebehandling, naar der ingen Overenskomst er mellem Læger og Sygekasser, hvad der for Resten ikke er for Øjeblikket. Denne Ret blev fastslaaet ved den sidste Ændring i § 21, og jeg haaber, at denne Ret maa blive yderligere udvidet.

Jeg skal nu ikke fordybe mig videre i dette Spørgsmaal; jeg har blot lige villet nævne disse faa Punkter.

Valdemar Olsen: Ligesom det ærede Medlem Hr. Søgaard, der nu talte, kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Forslag. Mit Parti ser saaledes paa det, at det vilde være uheldigt, om man hvert andet Aar skulde til at forandre Sygekasselovens Bestemmelser, idet det vilde virke desorienterende for demange Sygekasser Landet over. Det vilde derfor efter mit Partis Mening have været endnu bedre, om den højtærede Indenrigsminister havde fulgt Sygekassenævnets Indstilling om at lade to Aar forløbe, forinden man tog fat paa Sygekasselovens Revision, men da den højtærede Indenrigsminister nu foreslaar Udsættelse i et Aar, slutter mit Parti sig dertil; saa kan vi altid, naar det Aar er gaaet, se, hvorledes Forholdene da stiller sig.

Hvilke Ændringer der skal foretages i Sygekasseloven, naar den en Gang kommer til Behandling, synes jeg, vi passende kan diskutere til den Tid; det er da tidsnok.

Carlson-Skiødt: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag, og da det kun omfatter en Udsættelse paa et Aar, skal jeg ikke komme nærmere ind paa de Ønsker, som man ogsaa fra mit Partis Side kunde nære ved en Revision.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg takker de ærede Ordførere for den Tilslutning, de har givet Lovforslaget, og skal med Hensyn til de af det ærede Medlem Hr. Søgaard fremførte Bemærkninger kun udtale, at jeg deler den Betragtning, at Kontingentet i Sygekasserne i Virkeligheden i de senere Aar er steget saa stærkt, at det er blevet en tung Byrde for et betydeligt Tal af Sygekassernes Medlemmer, ganske særlig for dem, som Sygekasserne oprindeligt, ved deres Tilblivelse, var skabt for. Men det hænger jo sammen med, at Sygekassernes Ydelser til Medlemmerne er vokset i overordentlig Grad, og det er naturligt, at baade dette og det dermed sammenhængende store Kontingent og de Indtægtsgrænser, som er fastsat, har medvirket til en Forskydning i Karakteren af de statsanerkendte Sygekasser op imod Betjening af et Befolkningsslag, som man maa sige ikke ved denne sociale Institutions Tilvejebringelse i allerførste Række har haft for Øje.

Jeg tror ikke, det vil være nyttigt nu at komme ind paa en nærmere Overvejelse af, hvilke Punkter indenfor Sygekasseloven der ved Revisionen skal tages op til eventuel Ændring. De af det ærede Medlem Hr. Søgaard fremdragne Punkter vil naturligvis blive Genstand for en saadan Overvejelse, og jeg haaber, at en Revision i det kommende Aar skal kunne formes saaledes, at man ikke gennem den borttager noget af den Betydning, som Sygekasserne for Tiden har for brede Lag af Befolkningen, men dog samtidig i nogen Grad letter den Byrde, som følger med Medlemsskab i Sygekasserne.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.